

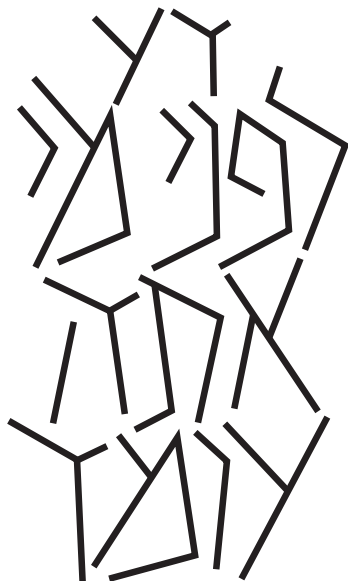
סידור קורן מאיר עיניים • נוסח אשכנז
מהדורת לובל

קורן ירושלים

סידור קורן מאיר עיניים

מהדורת לובל

מוגה ומבואר בידי

הרב דוד פוקס

הוצאת קורן ירושלים

סידור קורן
מהדורת לובל

מוקדשת להמונים המתפללים מסידור זה יום-יום.
יהי רצון שתפילותיכם חיש יעלו וייענו לרצון

ויהיו מקור ברכה
לכל אחד מכם
למשפחותיכם
ולכלל ישראל

יהודית ודוד לובל ומשפחתם
ניו יורק

סידור קורן מאיר עיניים
מהדורה ראשונה © תשפ"ד (2024)
הוצאת קורן ירושלים
ת"ד 4044 ירושלים 9104001
www.korenpub.co.il

© כל הזכויות שמורות על גופן תנ"ך קורן, 1962. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2024
© כל הזכויות שמורות על גופן סידור קורן, 1981. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2024
אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך
או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה.
שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות
מפורשת בכתב מהמוציא לאור.

אשכנז, מהדורת בית כנסת, כריכה קשה, מסת"ב: 7-60-7813-965-978

Printed in Israel

סאמען

תוכן עניינים

96	אבינו מלכנו	יא	מבוא למהדורה הראשונה
100	סדר תחנון	טו	הקדמה
111	סדר קריאת התורה	יז	דברי פתיחה
130	שיר של יום	כא	מדריך למתפלל
146	אמירות		
	לאחר התפילה		
152	מנחה לחול	1	ימי חול
184	ערבית לחול	3	השכמת הבוקר
213	סדר ספירת העומר	8	עטיפת טלית
222	קריאת שמע על המיטה	9	הנחת תפילין
		13	הכנה לתפילה
229	שבת	16	ברכות השחר
231	עירובין	38	קדיש דרבנן
232	הדלקת נרות	41	קדיש יתום
235	קבלת שבת	42	פסוקי דזמרה
252	ערבית לשבת וליום טוב	62	ברכו
279	קידוש וזמירות	68	קריאת שמע
	לליל שבת	75	עמידה
		94	וידוי

573	חגים ומועדים	299	שחרית לשבת
575	סדר נטילת לולב		וליום טוב
576	סדר הלל	301	פסוקי דזמרה
584	מוסף לראש חודש	329	נשמת
596	מוסף לשבת ראש חודש	336	ברכו
610	ביעור חמץ	345	קריאת שמע
611	עירוב תבשילין	353	עמידה לשבת
612	קידוש לליל יום טוב	369	סדר קריאת התורה
614	תפילה כשנכנסין לסוכה	386	תפילה לשלום
616	אושפיזין		מדינת ישראל
618	קידושא רבה ליום טוב	389	ברכת החודש
620	עמידה לשחרית, מנחה	398	מוסף לשבת
	וערבית של יום טוב	430	קידוש וזמירות
635	סדר הקפות		ליום שבת
	לשמחת תורה	444	מנחה לשבת
639	אקדמות		וליום טוב
644	סדר הזכרת נשמות	474	ברכי נפשי
651	תפילת טל	483	פרקי אבות
655	תפילת גשם	516	סעודה שלישית
659	מוסף לשלוש רגלים		של שבת
680	הושענות	521	ערבית למוצאי שבת
715	התרת נדרים	561	קידוש לבנה
	לערב ראש השנה	569	סדר הבדלה בבית

סדר פדיון הבן	863	קידוש לליל ראש השנה	718
סדר תפילה ליולדת	865	קידושא רבה לראש השנה	720
סדר זבד הבת	867	סדר תשליך	721
סדר קידושין ונישואין	869	סדר כפרות	722
שבע ברכות	870	וידוי למנחה	723
וידוי שכיב מרע	873	בערב יום הכיפורים	
לוויית המת	874	חנוכה	731
תפילה בבית האבל	880	פורים	734
אזכרה	882	שחרית ליום הזיכרון	737
קריאת התורה 889		יום העצמאות	740
לימי שני וחמישי	891	יום חירות ירושלים	749
ומנחה של שבת		סליחות	750
לראש חודש, לתעניות	972	ברכות 819	
ציבור, לחנוכה ולפורים		ברכת המזון	821
לשלוש רגלים	993	ברכות המצוות	838
חמש מגילות 1059		ברכות הנהנין,	840
שיר השירים	1061	הראייה והשמיעה	
רות	1070	סדר חנוכת הבית	847
איכה	1079	תפילת הדרך	850
קהלת	1089	מעגל החיים 853	
אסתר	1108	סדר ברית מילה	855

עזרי מעם ה'...

"ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלמדה" (ישעיה כט, יג) – קובל הנביא על ההרגל והשגרה, המטביעים חותמם על חיי האדם, עד כי גם בבואו לעמוד בתפילה לפני הקב"ה הוא בבחינת "בפיו ובשפתיו כבדוני, ולבו רחק ממני" (ישעיה, שם). וזהו מה שהזהירו חכמינו ז"ל מפניו, באמרם: "וכשאתה מתפלל, אל תעש תפילתך קבע, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום" (אבות ב, יח); ופירשו המפרשים: "כאדם שיש עליו חובה דבר קבוע, ואומר: אימתי אפרוק מעלי חוב זה" (ר"ע מברטנורה, שם). כי אמנם זה דרכם של דברים הנעשים יום יום: משנעשו לשגרה ולהרגל, הרי הם מאבדים מתוכנם המקורי; השגרה וכוונת הלב אינן הולכות בד בבד.

התפילה שבפינו, הכתובה בסידור – אותן מילים, אותם פסוקים שאנו חוזרים עליהם יום יום, ופעמים אחדות ביום – נהפכת בפינו להרגל ולמלמול שגרת, "כצפצוף הזורזר", והיא חסרה את הכוונה שבלב ואת ההרגשה החיה "לפני מי אתה עומד".

עובדה מצערת – וטבעית – זו הייתה הדחף לטרוח ולהגיש לציבור המתפללים כלי שיש בו כדי למשוך ולקשור את המתפלל לא אל מילות התפילה בלבד, אלא גם אל תוכנה ואל הכוונה שהייתה לנוכח עיניהם של רבותינו, שטבעו לנו מטבע של התפילה, ושל חכמי הדורות, שקבעו את נוסחאות התפילה. לשם כך שמנו לפנינו את היעד להביא את דברי

התפילה לא בלבוש של חולין, היינו בצורה של ספר רגיל, אלא בלבוש קודש, שאף הצורה הגשמית שלו תוכל לשמש כמקור השראה של רגשות כבוד, קדושה ויראה.

לשם כך טבענו תבנית מקורית של האות הנדפסת וצורה מיוחדת להגשת מילות התפילה בהתאמה לתוכן, שורה שורה, ועמוד עמוד. ובשל כך תוכן התפילה נתון לפני המתפלל מבחינה חזותית באופן המונע אותו מן השגרה ומן החפזה, וגורם ומסייע לו שיתן דעתו ולבו על הכתוב ועל היוצא מן הפה.

אחד הליקויים המכאיבים הפוגמים ביופייה ובזכותה של התפילה הוא הרישול בהגיית תיבותיה. התעלמות מדקדוקן ודיוקן, ולזול – או חוסר ידיעה – בכללי הדגש והרפה, השוא הנע והשוא הנח, ועוד כיוצא באלו, שחכמינו, בעלי המסורה וחכמי הלשון ופוסקי ההלכה ואנשי תורת הקבלה, כל כך הקפידו עליהם והידרו בהם, ובחלקים מסוימים של התפילה (כגון בקריאת שמע ובברכת כהנים) ראו בהם עניין של חובה ממש.

כדי לאפשר למתפלל ולהקל עליו בפרטים אלו – שלא יצטרך להתאמץ ולהרהר בתפילתו, מה טיבו של הדגש או השוא או הקמץ (אם "קמץ גדול" אם "קמץ קטן") – עשינו בהוצאה של הסידור הזה [חוץ מפרקי המקרא, שצולמו מתוך התנ"ך שבהוצאתנו] הבחנה בצורתם של שני השואים (שוא נע עבה, "שמן" יותר, והוא סימן למתפלל שעליו לבטאן כתנועת סגול חטופה; שוא נח דק וזעיר, והוא סימן ל"אפס

תנועה") וכן בצורתם של שני הקמצים ("הקמץ הקטן" רגלו ארוכה).

ההידור בהגייתן הברורה של התיבות הוא מהידורי התפילה, ורמז מצאו חכמים לכך בלשון הכתוב "צהר תעשה לתבה" – שתהא מצהירה ומאירה. וראוי לנו שיהא דיבורנו לפני המקום ברוך הוא צח וברור ונאה.

בסידור זה "נוסח אשכנז" הבאנו את התפילה בנוסח שיסודו בראשוני חכמי אשכנז, ובתיקונים שנתקבלו בארץ-ישראל ע"י תלמידיו של הגר"א מווילנא, וכפי שהוא מקובל ונהוג בבתי הכנסת האשכנזיים בארץ-ישראל.

לסייע למתפלל לכוון יפה אל תוכן התפילה ולהביע כראוי את מילות התפילה – זו הייתה מגמתנו: כבוד שמים, כפי שנתכוונו לו רבותינו מסדרי התפילה.

ההוצאה למעשה של כל הנוכר לא הייתה אפשרית בלי עזרתו והדרכתו של ידידי ר' מאיר מדן הי"ו, אשר טרח למטרה זו בדיעותיו המרובות ובבדיקת נוסחאות, כדי שיהא סידור תפילה זה מושלם עד כמה שהיד מגעת.

אסיר תודה אני גם למגיהים המעולים שמואל וקסלר ואברהם פרנקל, שהתגברו על העבודה הקשה הזאת, וכן לאסתר באר, אשר עשתה בחכמת לב את העימוד הקשה של סידור תפילה זה.

ויהי נעם ה' אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

אליהו קורן

”דור לדור יישבח מעשיך”

כעשור חלף מאז שהוצאנו לאור מבחר סידורי קורן באנגלית בחסותו ובהכוונתו של רבנו וחברנו הרב לורד יונתן זקס זצ”ל. עם הזמן, התברר שישנו צורך גדל והולך בסידור המודפס בגופן גדול יותר עבור מתפללים משני קצוות קשת הגילים. סידור כזה הוא שימושי ובעל ערך רב לילדים הלומדים להתפלל וכן למתפללים מבוגרים (כמו כותב שורות אלו!). אנו שמחים להציג לפניכם את מהדורת לובל של סידור קורן מאיר עיניים בגופנים גדולים יותר ובעימוד מרווח.

לסידור זה תכונות ייחודיות בדומה לכל הסידורים והמחזורים שלנו.

- שני גופנים בעיצובו של אליהו קורן: גופן תנ”ך קורן לפסוקים מהתנ”ך (למעט מקרים שבהם הם מוטמעים בקטעי תפילה), וגופן סידור קורן לקטעי תפילה, בהתאם לתפיסתו של מר קורן כי הצגת הטקסט של התנ”ך צריכה להיות ייחודית.
- עימוד המבחין בין שירה לפרוזה ומאפשר לטקסט לנשום. פיתחנו סגנון דומה גם לטקסט באנגלית שמאזן את המשקל של העברית ומציג את הטקסטים “בסגנון שאינו מדרבן למהירות והרגל, אלא מעודד את המתפלל לשקוע בדעתו ובליבו לתוך התפילה”, כפי שכיוון מר קורן.
- הנחיות תמציתיות, המשולבות לאורך הטקסט של התפילה.

• תפילות למבקרים בישראל, המשקפות את הקשר היסודי והאינטגרלי בין העם היהודי בישראל ובין העם היהודי בעולם כולו, ואת המרכזיות של ירושלים עבור כולנו.

כתמיד זכות גדולה היא לנו לשתף פעולה בפרויקט כזה עם אנשים החולקים עימנו את המחויבות וההתלהבות להראות את היופי של התפילה. אנו אסירי תודה ליהודית ודוד לובל על תמיכתם, וגאים ששמש מעטר את המהדורה הזאת. הצעותיו המעשיות של מר לובל הועילו מאוד בשלב תכנון המהדורה. בשם החוקרים, העורכים והמעצבים של הסידור הזה, אנו מודים לכם; בשם המשתמשים בסידור הזה, אנו אסירי תודה לנצח.

עמיתיי, הרב אבישי מגנצא, אסתר באר, וקרן מליץ היו משמעותיים ביותר ביצירת סידור זה.

נוכל רק לקוות שהצלחנו להרחיב את החזון של אליהו קורן למשתמשים חדשים, צעירים ומבוגרים כאחד, ולקדם את עבודת השם של יהודים בארץ ובעולם.

מאיר מילר, מוציא לאור
ירושלים, תשפ"ד (2024)

דברי פתיחה

"אהוב את הבריות, והוי דן את כל האדם לכף זכות - וזהו שאמרה תורה: 'בצדק תשפט עמיתך' (ויקרא יט, טו), ותהי שפל בפני כל יעסוק בתורה התמימה והנקיה והישרה. ואל תחזיק טובה לעצמך, כי לכך נוצרת" (יספר חסידים, לא).

תחילה אבקש מקהל הקוראים שידונו אותי לכף זכות. יודע אני כי קיבלתי על עצמי אחריות עצומה מכפי מידותיי. לא בלב קל קיבלתי אותה, אך הריני מחויב כלפי שמיא וכלפי בעלי הוצאת קורן להוציא מתחת ידי דבר מתוקן כל צורכו. לשם כך נבחר צוות מגיהים מנוסה, שיברר מחדש את נוסח התפילה ואת לשונה. בכל מקום שעלה בו ספק, לא הכרענו מדעתנו אלא השארנו את המצוי בסידורים שר' אליהו קורן הדפיס בחייו, והערנו על הבולטות בשאלות אלה במדריך להלכות התפילה.

מדריך זה מושתת על המדריך שחיבר הרב אלי קלארק נר"ו לסידור קורן בתרגום לאנגלית. המגמה בהנחיות המופיעות בסידור ובמדריך, לא הייתה לפסוק הלכה, אלא לאפשר למתפלל להתמצא בבית הכנסת גם במקומות שבהם סדר התפילה או נוסחה אינו כפי שהוא רגיל בו; ולהציג לפניו את המקורות לאותם מנהגים שראה את אביו נוהג בהם, ושלמד מרבו ומסביבתו, ומעולם לא ידע מה יסודם. השתדלנו להציג את המקורות לכל שיטה, כדי שהמתפלל המעוניין יוכל

להרחיב ולעיין. אך מובן שאיני עומד במדרגה הרוממה, המתוארת ב'אמונה ובטחון' פ"ג, ל'; אין אני מתכחש כלל לאפשרות שישנה הטיה בבחירת המקורות, בסידור העניינים ובהצגתם. על המקומות שבהם ישנה כזו, אני מבקש מחילה מראש מכל מתפלל ומתפלל.

על זאת אני מצר, שלא הבאתי כאן יותר מדבריהם של רבותי, הרב יהודה עמיטל הכ"מ והרב אהרן ליכטנשטיין שליט"א. איני רואה עצמי ראוי להיות 'בעל שמועות' (ראה רש"י, חגיגה יד ע"א), אך יש בכך גם מענוותנותם של שניהם, שמעולם לא השימו עצמם מורי הלכה לרבים, וגם כאשר פנתי אליהם בשאלות, העדיפו להנחות אותי בדרך האמת ולא להכתיב את דעתם. במקומות שבהם הוצאתי דבר מתוקן, הקורא רשאי להניח ששלהם הוא, אך את השגיאות יש להלין לפתחי.

נעזרנו בספרי ליקוטים מבני דורנו, בספריהם של חוקרי המנהגים ובמאמרים רבים הנמצאים במרשתת, אך השתדלנו לבדוק את הדברים כפי שנכתבו במקורם, בספרי הראשונים, המקובלים והפוסקים. רשימת ספרים אלו וביבליוגרפיה של המקורות שהובאו בסידור ובמדריך, תועלה אי"ה לאתר ההוצאה. הדברים המובאים משמו של הרב זקס שליט"א, מקורם בפירושו לסידור קורן המתורגם לאנגלית. אחדים מהדברים המובאים בשם הרי"ד סולובייצ'יק ז"ל, יובאו על מקורותיהם בסידור עם פירושו, שיראה אור אי"ה בקרוב;

את רובם שמעתי לראשונה מפי תלמידי הגאון ז"ל שלמדו ושלימדו בישיבת 'הר עציון', ובראשם מורי הרב ליכטנשטיין שליט"א.

אני מודה מקרב לב לידידי הרב חנן בניהו נר"ו, על שעבר על כל מילה שכתבתי והעיר הערות רבות ומחכימות בטוב טעם, על שהצילני משגיאות רבות, ועל העידוד והתמיכה הבלתי־נלאים שהעניק לי. תודה גם לאפרת גרוס תחי"ע על העריכה הלשונית של הסידור ושל המדריך, ובצדה בקשת מחילה על העבודה הרבה בלוח זמנים לחוץ שהנחתי לפתחה. תודה לרפאל פרימן יצ"ו ולכל העורכים והמגיחים ועובדי הוצאת קורן בעבר ובהווה. תודה מיוחדת למר מאיר מילר יצ"ו על החזון ועל הנכונות להשקיע בסידור זה, גם כאשר העבודה עליו התארכה יותר מהמשוער. ותודה לכל בני משפחתי, שבזכותם יכולתי להתפנות ראשי ורובי למלאכה.

בימים אלה, שבהם תלמידי חכמים רבים ומוכשרים אינם מוצאים כדי מחייתם – מקצתם כורעים תחת נטל של עבודות דחק, ורבים עוזבים את עולם התורה ומוצאים את פרנסתם בתחומים אחרים – אני עומד משתאה לנוכח חסדו של הקב"ה, שזיכה אותי לעסוק בתורה בהרווחה ובכבוד. משתאה, וחרד; כמדומני שח"ו אמצא אוכל עולמי בחיי. על כן אודה מקרב לב לכל מי שישתמש בסידור זה, יתפלל בו ויעיין; ויה"ר שמעט מזכויות המתפללים יגיעו גם אליי. במיוחד אודה לכל מי שיעיר על שגיאה שנפלה בו.

"אחינו בית ישראל! על זה נאה לבכות, על זה נאה להתאבל... על זה נאמר (מיכה ז, ב): 'אבד חסיד מן הארץ'" (אבל רבתי פ"ג מ"ג). בין הגהה למסירה אבד מן העולם הרב יהודה עמיטל הכ"מ. אף שאין אני ראוי להיקרא תלמידו, התאמצתי להביא לידי ביטוי בדברים שכתבתי, שלושה עניינים שהוא ביטא בחייו להלכה ולמעשה: החיבה והעניין שהוא גילה בעולמו הרוחני של כל יהודי; אהבתו ודאגתו לאדם הפשוט, המבקש לעבוד את ה' ואין בידו הכלים המתאימים; ויותר מכל, התפילה – בכל רגע בחייו עמד לפני הקב"ה בכנות ובענווה אך גם בחדווה על הזכות לשפוך את לבו לפני בורא העולמות: "היש שמחה גדולה מזו? מישהו שומע, מוכן להקשיב" (והארץ נתן לבני אדם, עמ' 90).

מישהו מוכן להקשיב! האם יש לנו מה לומר? הוצאת קורן עשתה כמיטב יכולתה לשפר ולשכלל את הכלי שבו מוגשת התפילה, אך התוכן תלוי אך ורק ביחיד המתפלל.

דוד פוקס

ירושלים, מנחם-אב ה'תש"ע

מדריך למתפלל

מהדורה חדשה זו של סידור קורן ממשיכה את המסורת של קורן ומגישה למתפלל סידור שעיצובן המיוחד של מילות התפילה בו מקל על המתפלל ומעצים את חוויית התפילה שלו. אחד המאפיינים הייחודיים בסידור הוא שבירת המשפטים לפי העניין במקום השימוש בפיסקה כגוש אחד, זאת כדי לסייע למתפלל להפסיק במקומות הנכונים.

עזרי הגייה

- ◀ רוב המילים בעברית מוטעמות בהטעמת מלרע, כלומר טעמן נמצא בהברה האחרונה במילה. במילים המוטעמות בהטעמת מלעיל, כלומר שטעמן נמצא בהברה שלפני האחרונה, מופיע מתג, קו אנכי קצר, מתחת לאותה הברה כדי לעזור לקורא להגות את המילה כראוי, למשל, מְלַךְ. בקריאת שמע ובקריאת התורה מתג כזה אינו מופיע, מכיוון שכבר מופיעים בהן טעמי המקרא.
- ◀ הבדלנו בין הקמץ הרגיל (הנהגה a) לקמץ הקטן (הנהגה o) באמצעות סימן גדול לקמץ הקטן, למשל, חֶכְמָה. באותו אופן הבדלנו בין השווא הנע (שווא הנהגה כתנועה חטופה, כיום כסגול) לשווא הנח (הנהגה כעיצור), וסימנו את השווא הנע בסימן בולט יותר, למשל, נִפְשָׁךְ.
- ◀ לפי המסורת של הוצאת קורן, הפתח הגנוב מופיע לימין האות ולא באמצעה, להורות שהתנועה נהגית לפני העיצור ולא אחריה, למשל, המילה פוֹתַח נהגית כמו פוֹתַאח.

כב _____ מדריך למתפלל

חץ קטן בצבע שחור (◄) מורה לשליח הציבור היכן עליו להתחיל לקרוא בקול רם. מכל מקום זוהי הצעה בלבד, ואם מנהג המקום שונה, שליח הציבור ינהג לפי מנהג המקום. בתוך הסידור מופיעות הנחיות תמציתיות למתפלל. ישנם שני סוגי אותיות בנוסח התפילה: באחד משתמשים לתנ"ך בלבד ובאחר לסידור. חלקים מן הסידור שבהם מופיעים פרקים שלמים מן התנ"ך, כמו פסוקי דזמרה, נדפסו באות התנ"ך. לעומת זאת פסוקים מהתנ"ך המצוטטים בתוך חלקי תפילה, נדפסו באות הסידור כדי לשמור על מראה אחיד. בנוסף על כך כל הפסוקים מן התנ"ך מסתיימים בנקודתיים (:). לציון סוף פסוק להבדיל מהנקודתיים הרגילות (:). אנחנו מקווים שחידושים אלה יהפכו את התפילה לחוויה מעמיקה יותר ומרוממת יותר.

רפאל פרימן, עורך ראשי
ירושלים ה'תש"ע

ימי חול

3	השכמת הבוקר
36	שחרית
152	מנחה
184	ערבית
213	ספירת העומר
222	קריאת שמע על המיטה

שחרית

”ה' בְּקֶרֶת תִּשְׁמַע קוֹלִי, בְּקֶרֶת אֶעֱרֹךְ לְךָ וְאֶצְפֶּה” (תהלים ה, ד).

השכמת הבוקר

”יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו” (שׁו״ע א, א).
מיד כשמתעורר אדם משנתו, עוד בטרם נוטל את ידיו,
כשעדיין אינו יכול לברך או לומר פסוקים, אומר:

מוֹדָה / נְשִׁים אֹמְרוֹת: מוֹדָה / אֲנִי לְפָנֶיךָ
מֶלֶךְ חַי וְקַיִם
שֶׁחָזַרְתָּ בִּי נִשְׁמַתִּי בְּחַמְלָה
רַבָּה אֲמוֹנַתְךָ.

אחרי שנטל את ידיו, מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחִכְמָה
וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים, חֲלוּלִים חֲלוּלִים.

גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ
 שְׂאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם
 אוּ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם
 אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקִים וְלַעֲמֹד לְפָנֶיךָ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 רוֹפֵא כָּל בֶּשָׂר וּמַפְּלִיא לַעֲשׂוֹת.

הגמרא בברכות ס ע"ב מזכירה ברכה זו שצריך לאומרה מיד כשמתעורר.
 הגאונים תיקנו לאומרה אחרי ברכת 'אֶשֶׁר יִצַּר', כיוון שאינה
 פותחת ב'ברוך אַתָּה ה'' (רב נטרונאי גאון).

אֱלֹהֵי
 נִשְׁמָה שְׁנַתַּת בִּי טְהוֹרָה הִיא.
 אַתָּה בְּרֵאתָה
 אַתָּה יִצַּרְתָּהּ
 אַתָּה נִפְחַתָּהּ בִּי
 וְאַתָּה מְשַׁמְרָהּ בְּקִרְבִּי
 וְאַתָּה עֹתִיד לְטַלְּהָ מִמֶּנִּי
 וּלְהַחְזִירָהּ בִּי לְעֹתִיד לָבוֹא.
 כָּל זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקִרְבִּי

מוֹדֵה / נְשִׁים אֹמְרוֹת: מוֹדֵה / אֲנִי לְפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 רְבוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים
 אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים.

לבישת ציצית

לפני שלובש טלית קטן, מברך על מצות ציצית.
 ואם תכף יתעטף בטלית, לא יברך.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית.

אחרי שלבש, אומר:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׁתֵּהא חֲשׁוּבָה מִצְוֹת צִיצִית לְפָנֶיךָ
 כְּאֵלוֹ קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרִטְיָה וְדִקְדוּקָיָה וְכוּנּוֹתֶיהָ
 וְתִרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּוֹת בָּהּ
 אָמֵן סְלָה.

ברכות התורה

"ברכת התורה צריך להזכיר בה מאד" (שו"ע מז, א).

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוָּנוּ לְעֵסֶק בְּדִבְרֵי תוֹרָה.
 וְהֵעֶרַב נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ
 בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֹאצְאֵינוּ (וְצֹאצְאֵי צֹאצְאֵינוּ)
 וְצֹאצְאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים
 וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

במדבר ו

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ:
 יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ:
 יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:

משנה פאה
א, א

אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר
 הַפֶּאֶה וְהַבְּכוֹרִים וְהַרְאִיֹן
 וְגַמְלוֹת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה.

שבת קכו.

אֱלֹהֵי דְבָרִים
 שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְהַקָּרֶן קִיַּמַת לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא
 וְאֵלֵי הֵן
 בְּבוֹד אָב וָאִם, וְגַמְלוֹת חֲסָדִים
 וְהַשְׂכַּמַּת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שֶׁחֲרִית וְעַרְבִית
 וְהַכְּנַסַּת אוֹרְחִים, וּבְקוֹר חוֹלִים
 וְהַכְּנַסַּת כֹּלֵה, וְלוֹיַת הַיַּמַּת
 וְעִיּוֹן תְּפִלָּה
 וְהַבָּאת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ
 וְתַלְמוּד תּוֹרָה פְּנֵי כָלִים.

עטיפת טלית

לפני עטיפה בטלית גדול נוהגים לומר:

בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה, יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד,
הוֹד וְהַדָּר לְבָשֶׁת: עֲטָה־אוֹר כְּשֶׁלְמָה, נוֹטָה
שָׁמַיִם פִּירֵיעָה:

תהלים קד

יש אומרים:

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָה בְּדַחֲלוֹ וְרוּחִימוּ,
לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲרִינִי מִתַּעֲטֹף בְּצִיצִית. כֵּן תִּתַּעֲטֹף נִשְׁמַתִּי וְרַמ"ח אֲבָרַי
וְשֵׁס"ה גִּידֵי בְּאוֹר הַצִּיצִית הָעוֹלָה תְּרוּ"ג. וּכְשֵׁם שְׁאֲנִי
מִתְכַּסֶּה בְּטִלְיֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֵּךְ אֶזְכֶּה לְחִלּוּקָא דְרַבְּנָן
וּלְטִלְיֹת נָאֵה לְעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן. וְעַל יְדֵי מִצּוֹת צִיצִית
תִּנְצַל נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמַתִּי וְתִפְלְתִי מִן הַחֲחִיצוֹנִים. וְהַטִּלְיֹת
תִּפְרֹשׁ כְּנַפְיָה עֲלֵיהֶם וְתִצְלִים, כְּנִשְׂר יַעִיר קִנּוּ עַל־גּוֹזְלָיו
יִרְחֹף: וְתִהְיֶה חֲשׂוּבָה מִצּוֹת צִיצִית לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כְּאֵלּוּ קִימַתִּיהָ בְּכָל פְּרֻטְיָהּ וְדִקְדוּקֶיהָ וְכוֹנְנוֹתֶיהָ
וְתְרוּ"ג מִצּוֹת הַתְּלוּיּוֹת בָּהּ, אֲמֵן סְלָה.

דברים לב

עומד ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית.

נוהגים להתעטף בטלית אחר הברכה.

מתעטף ואומר (סידור השלי"ה):

תהלים לו
 מֵה־יִקָּר חֶסֶדְךָ אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל פְּנֵיךָ
 יִחְסְיוּ: יְרוּיָן מִדֶּשֶׁן בֵּיתְךָ, וְנַחַל עֲדֻנֶיךָ תִשְׁקֶם:
 כִּי־עֲמַךְ מְקוֹר חַיִּים, בְּאוֹרֶךְ נְרָאֵה־אוֹר: מִשֶּׁךְ
 חֶסֶדְךָ לִידְעֶיךָ, וְצִדְקָתְךָ לִישְׂרֵי־לֵב:

הנחת תפילין

לפני הנחת תפילין יש אומרים:

לְשֵׁם יְחִוּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָהּ בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמֵינוּ,
 לְיַחַד שֵׁם י"ה בּוֹרֵה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

דברים ו
 הִנְנִי מִכּוּן בְּהִנְחַת תְּפִלִּין לְקִיָּם מִצּוֹת בּוֹרְאִי, שְׂצוֹנִי
 לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, כְּפֶתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וּקְשָׁרְתָם לְאוֹת עַל־יָדְךָ,
 וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְהֵן אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת אֵלָיו, שְׁמַע,
 וְהָיָה אִם שָׁמַע, קִדְּשׁ לִי, וְהָיָה כִּי יִבְאֶךָ, שֵׁשׁ בָּהֶם יְחִוּדוֹ
 וְאַחֲדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּעוֹלָם, וּשְׁנַזְכֹּר נַסִּים וּנְפִלְאוֹת
 שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם, וְאֲשֶׁר לוֹ הַפָּח
 וְהַמְשָׁלָה בְּעֵלְיוֹנִים וּבַתְּחַתּוֹנִים לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כְּרִצּוֹנוֹ.
 וְצוֹנִי לְהַנִּיחַ עַל הַיָּד לְזִכְרוֹן זְרוּעַ הַנְּטוּיָה, וְשֶׁהִיא נֶגֶד
 הַלֵּב, לְשַׁעֲבֵד בָּזֶה תְּאוֹת וּמַחְשָׁבוֹת לְבָנִי לַעֲבוֹדָתוֹ
 יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְעַל הָרֵאשׁ נֶגֶד הַמַּח, שֶׁהַנְּשָׂמָה שְׂבַמְחֵי
 עִם שְׂאֵר חוּשֵׁי וְכַחוֹתֵי כָּלָם יִהְיוּ מְשַׁעֲבָדִים לַעֲבוֹדָתוֹ

יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וּמִשְׁפַּע מִצֹּת תְּפִלִּין יִתְמַשֵּׁךְ עָלַי לְהִיּוֹת
 לִי חַיִּים אַרוּכִים וְשִׁפְעַ קֹדֶשׁ וּמַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת בְּלִי
 הֶרְהוּר חֲטָא וְעוֹן כָּלֵל, וְשֵׁלָא יִפְתָּנוּ וְלֹא יִתְגַּרְהַ בְּנוּ יִצְר
 הָרַע, וַיִּנְיַחְנוּ לְעַבְדְּ אֶת יְהוָה כַּאֲשֶׁר עִם לְבַבְנוּ.

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתֵּהא
 חֲשׂוּבָה מִצֹּת הַנְּחַת תְּפִלִּין לְפָנֶי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 כַּאֲלוֹ קִימַתִּיהָ בְּכָל פְּרֻטִיָּה וְדִקְדוּקִיָּה וְכִנּוּתִיָּה וְתַרְיִ"ג
 מִצֹּת הַתְּלוּיוֹת בָּהּ, אָמֵן סְלָה.

עומד, מניח תפילין של יד על השריר העליון של הזרוע השמאלית
 (איטר מניחן על זרועו הימנית) ומברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וַיְצַוֵּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין.**

מהדק את הרצועה, כורך אותה שבע פעמים סביב זרועו,
 ומיד מניח תפילין של ראש. מקום תפילין של ראש הוא
 מעל עיקרי השערות שבמרכז המצח.

מניח ומברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וַיְצַוֵּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין.**

מהדק את הרצועה ואומר:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

יש אומרים: ומִחֲכַמְתֶּךָ אֶל עֲלִיּוֹן תֵּאַצִּיל עָלַי, וּמִבִּינְתֶךָ תְּבִינְנִי,
 וּבְחֶסֶדְךָ תִּגְדִּיל עָלַי, וּבְגִבּוֹרְתֶךָ תִּצְמִית אוֹיְבֵי וְקָמִי.
 וְשָׁמֹן הַטּוֹב תִּרְיֵק עַל שִׁבְעָה קָנִי הַמְּנוּרָה, לְהַשְׁפִּיעַ
 טוֹבְךָ לְבְרִיּוֹתֶיךָ. פּוֹתַח אֶת־יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי
 רְצוֹן:

תהלים קמה

כורך ברצועה של יד שלוש כריכות סביב האצבע האמצעית ואומר:

הושע ב

וְאֵרְשֶׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם
 וְאֵרְשֶׁתֶּיךָ לִי בְצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט
 וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים:
 וְאֵרְשֶׁתֶּיךָ לִי בְּאַמוּנָה, וַיְדַעַת אֶת־יְהוָה:

לאחר הנחת התפילין נוהגים לומר שתי פרשות אלה, שנוכרת בהן מצוות הנחת תפילין:

שמות יג

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קִדְשֵׁלִי כָל־בְּכוֹר,
 פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה, לִי
 הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעַם, זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה,
 אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים, כִּי בַחֲזֹק יָד
 הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה, וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ: הַיּוֹם
 אַתֶּם יֵצְאִים, בַּחֹדֶשׁ הָאָבִיב: וְהָיָה כִּי־יִבְיֵאתְךָ יְהוָה
 אֶל־אֶרֶץ הַפְּנִיעָנִי וְהַחֲתִי וְהָאֲמֹרִי וְהַחֲוִי וְהַיְבוּסִי,
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךָ לָתֵת לְךָ, אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב
 וּדְבַשׁ, וְעַבַדְתָּ אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה:

שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצַּת, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חָג לַיהוָה:
 מִצּוֹת יֹאכַל אֶת שְׁבַעַת הַיָּמִים, וְלֹא-יֵרָאֶה לְךָ
 חֶמֶץ וְלֹא-יֵרָאֶה לְךָ שָׂאֵר, בְּכָל-גְּבֻלְךָ: וְהִגַּדְתָּ
 לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בְּעֵבוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי
 בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם: וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל-יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן
 בֵּין עֵינֶיךָ, לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ, כִּי בְיַד
 חֲזָקָה הוֹצֵאתְךָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם: וּשְׁמַרְתָּ אֶת-הַחֻקָּה
 הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה, מִיָּמִים יְמִימָה:

וְהָיָה כִּי-יִבְאֶךָ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לְךָ וּלְאַבְתֶּיךָ, וּנְתַנָּה לְךָ: וְהִעֲבַרְתָּ כָּל-פֶּטֶר-רֶחֶם
 לַיהוָה, וְכָל-פֶּטֶר שִׁגְר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזִּכְרִים,
 לַיהוָה: וְכָל-פֶּטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְּשָׂה, וְאִם-לֹא תִפְדֶּה
 וְעֲרַפְתּוּ, וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָן תִּפְדֶּה: וְהָיָה כִּי-
 יִשְׁאֲלֶךָ בְּנֶךָ מָחָר, לֵאמֹר מַה-זֹּאת, וְאַמַּרְתָּ אֵלָיו,
 בְּחֻזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים: וַיְהִי
 כִּי-הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחַנוּ, וַיַּהַרְגַּ יְהוָה כָּל-בְּכוֹר
 בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם, מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד-בְּכוֹר בְּהֵמָה, עַל-כֵּן
 אֲנִי זֹבַח לַיהוָה כָּל-פֶּטֶר רֶחֶם הַזִּכְרִים, וְכָל-בְּכוֹר
 בְּנֵי אִפְדָּה: וְהָיָה לְאוֹת עַל-יְדְּכָה וּלְטוֹטְפַת בֵּין
 עֵינֶיךָ, כִּי בְחֻזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם: